

RIP EN ROUW
TANDARTS
BIBBERBËET

Sla dit stuk maar over, hoor.
Het is alleen voor de mensen
van de boekwinkel.

Tekst: Rik Peters
Illustraties: Federico Van Lunter
Rip en Rouw. Tandarts Bibberbeet
2022 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Alkmaar – New York
Trefw.: humor, griezel, bang zijn
NUR 282
ISBN 978 90 448 4292 0
D/2022/4124/127
Alle rechten voorbehouden

www.clavisbooks.com
www.federicovanlunter.com

SAAI

NIET
SAAI

TANDARTS BIBBERBEET

RIK EN FEDERICO

Rip

Zus
van Rouw

♥ linkshandig

♥ geboren in: Helleworst

♥ volledige naam: Rippenhouwer

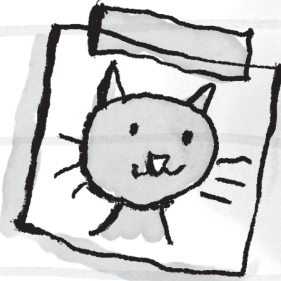
Ptunia Demonicatus de eerste

♥ lievelingslied: Alle liedjes, zolang

♪ ♪ ze maar luid zijn

♥ favoriete tand: Wat is dit nu weer

voor een vraag?

Rouw

BROER
VAN RIP

☠ RECHTSVOETIG

☠ woont in: HELLEVORST

☠ volledige naam: EH... ROUW

☠ lievelingsboek: STRIPBOEK

☠ huisdieren: NEE!

☠ lekkerste eten: FRIETJES! PIZZA!

BOTERHAMMEN MET CHOCO!

Hoofdstuk 1
Welkom!

EEN GOED GEBIT
IS HET HALVE WERK!

'WIE IS ER AAN DE BEURT?'

De stem galmde door de wachtkamer.
Hard en trillerig.
Trillerig en hard.
Rip en **Rouw** schrokken er bijna van.
Bijna, hoor.

'Ik ben DOKTER
DENTALUS VERROTTUS BIBBERBEET!'

ging de stem verder.
'Maar jullie mogen me gewoon
tandarts Bibberbeet noemen.
Welkom!'

Rip keek naar **Rouw**.
Rouw keek naar **Rip**.

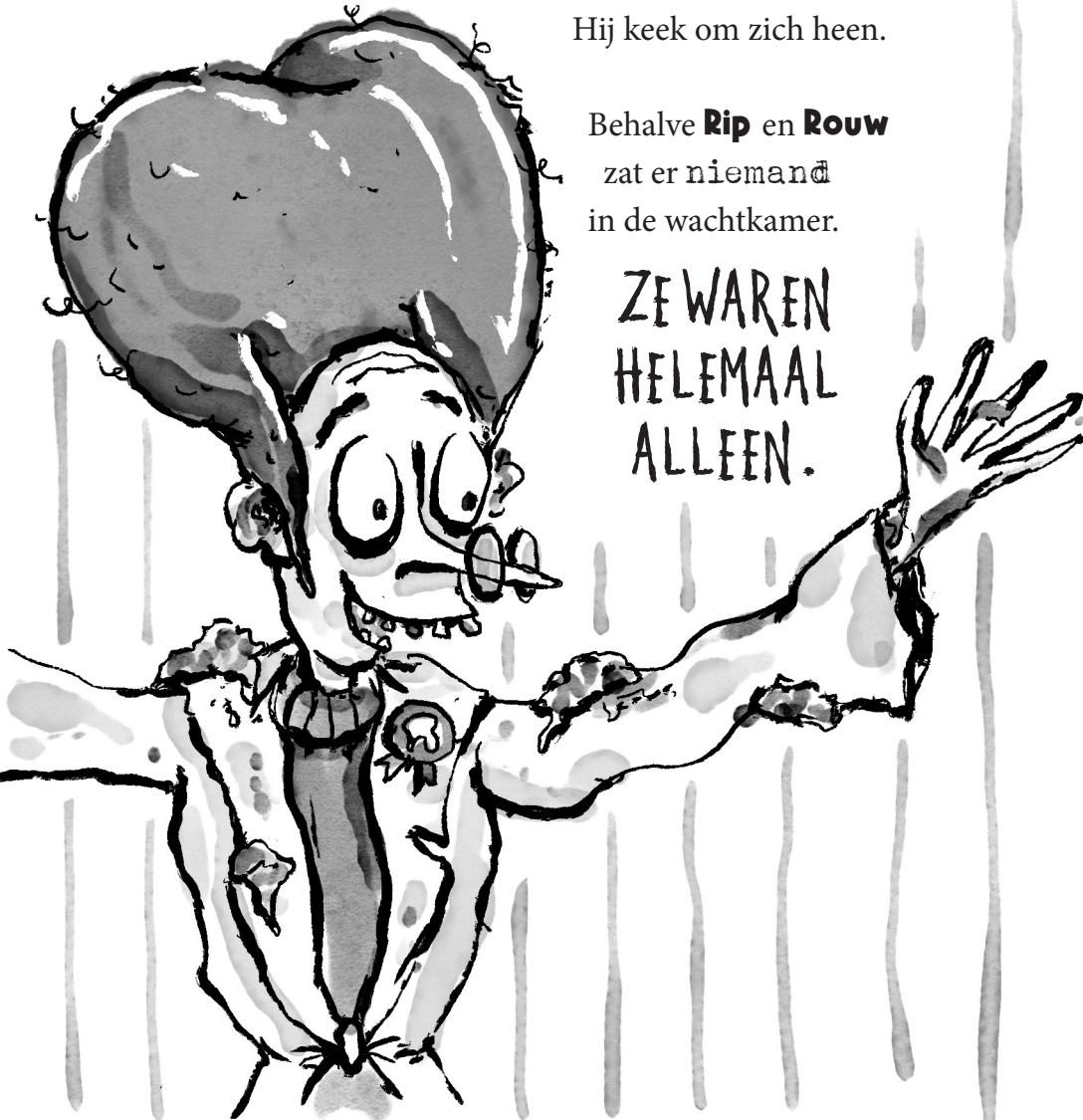
Ze zaten naast elkaar in de wachtkamer,
want ze gingen samen naar de tandarts.
Natuurlijk gingen ze samen naar de tandarts.
Daar waren ze zus en broer voor.
Of broer en zus.

Tandarts Bibberbeet liep de wachtkamer binnen.
Zijn benen wiebelden een beetje.
Als grassprietjes in de wind.
Of ... gewoon als benen die een beetje wiebelden.

Hij keek om zich heen.

Behalve **Rip** en **Rouw**
zat er niemand
in de wachtkamer.

ZE WAREN
HELEMAAL
ALLEEN.

'Dan moeten jullie wel aan de beurt zijn,'
zei tandarts Bibberbeet.
Hij lachte zijn tanden bloot.

'Dat klopt!' zei **Rip** meteen.
'Ik ben **Rip**.
En naast mij zit **Rouw**.
Dat is mijn broertje.
Want wij zijn ...'

'Stop maar,' zei tandarts Bibberbeet.
Zijn stem was zacht en voorzichtig.
'Dat hoeven jullie me niet te vertellen.
Want ik kan het ook gewoon zien.
Eén blik op jullie tanden
en ik weet *alles* van jullie.
Maar dat zullen jullie nog wel merken ...'

Tandarts Bibberbeet plukte zijn bril van zijn neus
en hij stopte die weg in een broekzak.

De bril dus.

Niet de neus.

Daarna haalde hij uit een *andere* broekzak
een *andere* bril tevoorschijn
en hij zette die op zijn neus.
Dezelfde neus, natuurlijk.

‘Ik ben blij dat jullie er zijn,’
zei tandarts Bibberbeet.

‘Jullie gaan het hier vast leuk vinden.

Want ik ben

Rip en **Rouw** trokken allebei
een wenkbrauw op.

Rip de *linkerwenkbrauw*.

Rouw de *rechterwenkbrauw*.

Sinds wanneer was het *leuk* bij de tandarts?

‘Sorry dat ik zoveel kwebbel,’

zei tandarts Bibberbeet toen.

‘Dat doe ik altijd als ik nerveus ben.

Maar nu is het tijd om te beginnen!’

